

عنوان مقاله:

مبانی دین شناختی علم دینی و نظریه تجربه دینی؛ سازگاری یا تعارض

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های علم و دین، دوره 14، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

حمید خدابخشیان خوانساری - استادیار گروه دایره المعارف علوم عقلی اسلامی، موسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی (ره)

خلاصه مقاله:

علم دینی، دانشی متأثر از دین است. دیدگاه های مطرح در علم دینی معیارهایی برای تولید علم دینی مطرح کرده اند که به وجود ویژگی هایی در دین همچون منبع معتبر دینی، محتوای معرفتی قابل شناخت و جامعیت و کمال دین، وابسته است. این ویژگی ها را مبانی دین شناختی علم دینی نامیده اند. خدشه در این مبانی به خدشه در امکان علم دینی خواهد انجامید. هرچند نظریه تجربه دینی با انگیزه دفاع از اعتقاد دینی و به نفع وجود خدا مطرح شد، تعارض با برخی مبانی دینی را در خود داشت. تجربه گرایان دینی با تمرکز بر بعد گرایشی انسان نسبت به دین، گوهر دین را نوعی احساس و تجربه دینی می دانند. ایشان وحی را تجربه دینی پیامبر انگاشته، و ابلاغ پیامبر را تفسیری شخصی از آن تجربه و متأثر از ویژگی های انسانی به شمار می آورند. این مواضع با مبانی دین شناختی علم دینی ناسازگار می نماید و پیامد آن بسنده کردن به نوعی حداقلی از علم دینی است. تبیین نسبت نظریه تجربه دینی با مبانی دین شناختی علم دینی و به تبع آن با امکان علم دینی، مسئله این پژوهش است که با روش تحلیلی و مقایسه ای صورت پذیرفته است.

کلمات کلیدی:

علم دینی، تجربه گرایی دینی، عقل و وحی، وحی شناسی، معرفت دینی، گوهر و صدف دین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1833360>

